

در

منابع طبیعی شماره ۷۵، تابستان ۱۳۸۶

پژوهش سبزیجات

بررسی خصوصیات مورفولوژی گیاهان دارویی اسفرزه (*Plantago ovata* و *Plantago psyllium*) در برابر تنش شوری

• عباس صفرزاد

عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

• محمدرضا سلامی و • حسن حمیدی

کارشناسان مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

تاریخ دریافت: شهریور ماه ۱۳۸۴ تاریخ پذیرش: دی ماه ۱۳۸۴

E-mail: sebre14@yahoo.com

چکیده

گیاهان دارویی در صنایع مختلف نقش مهمی را ایفا می‌کنند. با توجه به روند افزایشی توسعه اراضی شور و کمبود اراضی زراعی مطلوب برای کشاورزی در دنیا، استفاده از گونه‌های گیاهی مقاوم به شوری اهمیت زیادی دارد. انتخاب گیاهان مقاوم به شوری از طریق کشت در محیط هیدروپونیک روشی کم هزینه و مطمئن جهت صرفه جویی در زمان محسوب می‌شود. به همین منظور آزمایشی جهت بررسی اثر غلظت‌های مختلف شوری (NaCl) بر گیاهان دارویی اسفرزه (*Plantago ovata* و *psyllium*) در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تکرار در مرحله گیاهچه و سه تکرار در مرحله گیاه کامل انجام شد. کلرید سدیم (NaCl) اعمال شده شامل سطوح صفر، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ میلی مولار بود. نتایج حاصله حاکی از کاهش درصد جوانه زنی، طول ریشه، طول ساقه، وزن خشک ریشه، وزن خشک ساقه و نسبت اندام هوایی به ریشه گیاهان با افزایش غلظت‌های شوری بود. در گیاهان مورد مطالعه روند کاهش متفاوت بود و اختلاف معنی داری بین سطوح مختلف شوری مشاهده شد. در مرحله گیاهچه *P. ovata* نسبت به *P. psyllium* تحمل بالاتری به شوری نشان داد. در حالی که در مرحله گیاه کامل پارامترهای رشد مشابه مرحله گیاهچه با افزایش سطوح شوری روند کاهشی داشتند، اما *P. psyllium* از تحمل به شوری بالاتری نسبت به *P. ovata* برخوردار بود.

کلمات کلیدی: شوری، گیاهان دارویی، هیدروپونیک، NaCl، اسفرزه، *Plantago psyllium* و *P. ovata*

Pajouhesh & Sazandegi No 75 pp: 152-160

Morphological characterization of medicinal plants (*Plantago ovata*, *Plantago psyllium*) in response to salt stress

By: Safarnejad, A., Expert of Scientific Board of Khorasan Agriculture and Natural Resources Research Center. Mashhad Iran., Members of Scientific Boards of Khorasan Agriculture and Natural Resources Research Center. Mashhad, Iran.

Medicinal plants are important in various industries. With increasing of saline lands and the shortage of agricultural lands, the improvement of salt tolerant plants are important. Cultivation of plants in hydroponic environment is a reliable and economical method in order to select the salt tolerant plant. An experiment was carried out in order to study the effect of different salinity levels on *Plantago psyllium* and *Plantago ovata* in seedling and whole plant stages in a complete randomized design with four replications in seedling stage and three in whole plant stages. The salinity levels applied were zero (control), 50, 100, 150, 200 and 250 mM. The result showed, by increasing salinity level percentage of germination, root length, shoot length, root dry weight, shoot dry weight and shoot/root ratio decreased. This decrease was different among these studied plants and there were significant differences between salinity concentration. In the seedling stage, *P. ovata* showed more tolerant than *P. psyllium*. In the whole plant stage, with increasing salinity the most of characters were decreased but *P. psyllium* showed more tolerant than *P. ovata*.

Key words: Salinity, Hydroponic, NaCl, Medicinal plants, *P. psyllium*, *P. ovata*.

مقدمه

سبب رقابت کلور سدیم در جذب عناصر غذایی می باشد. هنگامی که گیاه در شرایط شوری قرار می گیرد جریان متعادل انتقال یون های سدیم، کلر و دیگر یون ها همانند پتاسیم و کلسیم برهم می خورد (۱۸). در شرایط شوری فسفر و ازت محدود کننده رشد می باشد (۲۶). یکی از شاخص های مؤثر در تحمل به شوری حفظ آماس سلولی است که از این طریق گیاه با کاهش رشد در اثر شوری مقابله می کند (۲۴). کاهش رشد و عملکرد بستگی به غلظت نمک دارد. هرچه غلظت نمک بیشتر باشد کاهش رشد محسوس تر است و سرعت توسعه برگ تحت تأثیر میزان سدیم و کلر قرار می گیرد و می تواند شاخص مناسبی برای تعیین مقاومت به شوری باشد (۱۰). اکثر گزارشات حاکی از این است که شوری سبب کاهش رشد و تولید ماده خشک گیاهان می شود (۲، ۱۶، ۱۷، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۵ و ۳۰). ذخیره انرژی متابولیکی ممکن است اساس کاهش رشد گیاه در شرایط شور باشد. در این شرایط انرژی لازم برای تنظیم یونی و اسمزی زیادتر شده و انرژی رشد کاهش می یابد (۱۴). استفاده از روش کشت آبی (هیدروپونیک) برای رشد گیاهان امکان کنترل دقیق یون های غذایی را در محیط اطراف ریشه فراهم می کند (۴). از روش کشت گیاهان در شرایط هیدروپونیک همچنین می توان در بررسی اثرات تنش های مختلف، همچون تنش های شوری، خشکی، ازدیاد یا کمبود عناصر غذایی استفاده کرد (۱). اسفرزه گیاهی است از خانواده بارهنگ با نام علمی *Plantago ovata* و *Plantago psyllium* و این گیاه یک ساله، ساقه کوچک یا دارای ساقه بسیار کوتاه و پوشیده از تارهای نرم، به ارتفاع ۳۰-۷ سانتی متر می باشد (۷). تحقیقات اخیر نشان داده که اسفرزه به خوبی شرایط شوری و خشکی را تحمل می کند (۲۶، ۲۸). Singh و Pal (۲۷) گزارش کردند که شوری $EC=12\text{dsm}^{-1}$

امروزه گیاهان دارویی از گیاهان مهم اقتصادی هستند که به صورت خام یا فرآوری شده در طب سنتی و مدرن صنعتی مورد استفاده و بهره‌وری قرار می‌گیرند (۵). شوری خاک و آب از جمله عوامل تنش‌زای محیطی می‌باشد که علاوه بر اختلال و کاهش قابلیت جذب آب توسط ریشه‌ها، گیاهان را نیز از نظر تغذیه‌ای و فرآیندهای متابولیکی دچار مشکل می‌نماید (۱۵). قسمت عمده‌ای از زمین‌های شور در مناطقی وجود دارند که از انرژی خورشیدی فوق‌العاده‌ای بهره‌مند هستند و این انرژی توسط گیاهان قابل بهره‌برداری می‌باشد. بنابراین باید با برنامه‌ریزی‌های دقیق، انتخاب یا اصلاح گیاهان مقاوم به شوری، از چنین موقعیت مناسب استفاده بهینه نمود. علاوه بر این شناسایی محصولات و ارقام مقاوم به شوری و میزان عملکرد آن‌ها در اثر استفاده از آب‌های شور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. تحمل به شوری در مراحل مختلف رشدی گیاهان متفاوت است (۲). مطالعات نشان می‌دهد که سورگم، گندم و نخود در مراحل رشد رویشی و اوایل رشد زایشی به شوری حساس بوده و در مرحله گلدهی دارای حساسیت کمتر و در مرحله پر شدن دانه کمترین حساسیت به شوری را دارند. بنابراین در مراحل حساس می‌توان برای آبیاری از آب‌های با شوری کم و در مراحل مقاوم از آب‌های شور استفاده نمود (۸، ۱۱، ۱۲). خسارت شوری در گیاهان از طریق اثر اسمزی است که معادل کاهش میزان آب، اثر سمیت ویژه یون‌ها و اختلال در جذب عناصر غذایی می‌باشد (۶، ۲۴). جذب آب در گندم و جو با افزایش شوری کاهش می‌یابد، زیرا قابلیت تراوایی ریشه که توسط هدایت هیدرولیکی سیستم ریشه بیان می‌شود، به طور معنی‌داری تحت شرایط تنش شوری کاهش می‌یابد (۲۰). کاهش رشد در اثر شوری به

$PG = Ni / N \times 100$: درصد جوانه زنی، Ni: تعداد بذور جوانه زده تا روز i ام و N: تعداد کل بذور
در مرحله گیاه کامل آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام شد. در این مرحله سطوح مختلف شوری اعمال شده شامل غلظت‌های صفر، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی مولار NaCl بودند. به منظور تهیه گیاهان مورد نیاز تعدادی بذور از هر یک از گیاهان به طور جداگانه بر روی بیدز در داخل لیوان‌های حاوی محیط کشت هویت بدون شوری کشت شدند و پس از ۱۴ روز به محیط کشت هیدروپونیک انتقال یافتند (۱). دمای محیط آزمایش و فتوپریود نیز مشابه مرحله گیاهچه تنظیم گردید. گیاهان انتقالی در ابتدا به مدت ۴۸ ساعت جهت سازگاری در سطل‌های حاوی محلول غذایی بدون شوری قرار گرفتند و سپس به سطل‌های حاوی محلول‌هایی که دارای غلظت‌های شوری صفر، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ میلی مولار بودند، منتقل شدند. پس از چهار هفته از تاریخ انتقال به محلول‌های شوری، پارامترهای مختلف رشد از قبیل طول ریشه و ساقه، وزن خشک ریشه و ساقه و نسبت اندام هوایی به ریشه اندازه‌گیری شدند.
محاسبات آماری با استفاده از نرم افزار SAS و MSTAT-C انجام شد و ترسیم نمودارها با استفاده از نرم افزار Excel صورت گرفت. مقایسه میانگین‌ها نیز با استفاده از آزمون دانکن بررسی شد.

نتایج

نتایج آزمایش مرحله گیاهچه در گیاهان مورد مطالعه (*Plantago psyllium* و *Plantago ovata*) نشان داد که بین تیمارهای مختلف از نظر درصد جوانه‌زنی اختلاف معنی‌داری ($p < 0.01$) وجود دارد (جدول ۱). با افزایش میزان NaCl در محیط غذایی گیاه، درصد جوانه‌زنی کاهش می‌یابد که این مقدار کاهش در گونه *P. ovata* از تیمار شاهد تا تیمار ۲۵۰ میلی‌مولار، NaCl ۹۸/۶۱ درصد بود. در گونه *P. psyllium* کاهش ۷۳/۰۲ درصدی جوانه‌زنی در غلظت ۲۰۰ میلی‌مولار نسبت به شاهد مشاهده شد و بذور این گونه در غلظت ۲۵۰ میلی‌مولار NaCl جوانه نزد (جدول ۳). در مرحله گیاهچه تغییرات میزان طول ریشه تحت تأثیر گونه، غلظت NaCl (شوری) و اثر متقابل این دو معنی‌دار ($p < 0.01$) بود (جدول ۱). در گونه *P. ovata* کاهش طول ریشه با افزایش تنش شوری از صفر تا غلظت ۲۵۰ میلی‌مولار، NaCl ۹۹/۹۷ درصد بود. همچنین در گونه *P. psyllium* میزان کاهش طول ریشه در غلظت ۲۰۰ میلی‌مولار NaCl نسبت به شاهد ۹۹/۶۲ درصد بود (شکل ۱ و جدول ۳). این نتایج نشان می‌دهد که هر چه غلظت NaCl در محیط ریشه افزایش یابد توسعه ریشه کاهش می‌یابد. وجود یک حرف مشترک بین دو عدد نشانه معنی‌دار نبودن آن دو عدد با یکدیگر می‌باشد
در مرحله گیاه کامل بین تیمارهای مختلف از نظر طول ریشه اختلاف معنی‌دار ($P < 0.02$) بود (جدول ۲). در گونه *P. ovata* افزایش غلظت شوری از تیمار شاهد تا ۱۰۰ میلی‌مولار NaCl، کاهش طول ریشه‌ای معادل ۹۲/۰۳ درصد را باعث گردید. همچنین طول ریشه در گونه *P. psyllium* در تیمار شوری ۲۰۰ میلی‌مولار، NaCl ۸۵/۶۸ درصد کاهش نسبت به شاهد داشته است (شکل ۲ و جدول ۴).
در مرحله گیاه کامل از نظر طول ساقه بین دو گونه مورد مطالعه

باعث کاهش طول خوشه، تعداد دانه در خوشه، وزن هزار دانه، عملکرد دانه، سبوس و کاه و کلش در تیمارهای مختلف در اسفرزه می‌شود. همچنین آن‌ها نشان دادند که همبستگی مثبتی بین عملکرد و تعداد خوشه در مترمربع ($r=0.8$)، تعداد سنبلچه در خوشه ($r=0.83$)، طول خوشه ($r=0.69$)، وزن دانه در خوشه ($r=0.51$) و محک وزنی (وزن حجم یا تعداد معینی بذور) ($r=0.36$) در اسفرزه وجود دارد (۲۹). Singh و همکاران (۲۸) گزارش کردند که در هدایت‌های الکتریکی (EC) مختلف آب شور مقدار ازت و سدیم را در دانه و کاه و کلش اسفرزه افزایش و مقدار فسفر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم به طور معنی‌داری نسبت به تیمار شاهد ($EC=2/4$) کاهش می‌دهد (۲۸).
Pal و Singh گزارش کردند که آب شور با $EC^{-1}=12$ باعث کاهش جذب روی و پتاسیم در دانه اسفرزه می‌شود (۲۷).
کمیت و کیفیت مواد مؤثره در گیاهان دارویی علاوه بر کنترل ژنتیکی به شدت تحت تأثیر شرایط اقلیمی محل رویش گیاه و کیفیت خاک و آب قرار می‌گیرند. لذا با توجه به اهمیت گیاهان دارویی و کمبود اراضی حاصلخیز، تأثیر شوری بر مراحل رشدی *Plantago* و *Plantago ovata psyllium* در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش، به بررسی تغییرات ناشی از شوری در گیاهان دو گونه اسفرزه (*Plantago ovata* و *Plantago psyllium*) در دو مقطع از مرحله رویشی (مراحل گیاهچه و گیاه کامل) پرداخته شد. در مرحله گیاهچه به منظور تعیین اثر سطوح شوری بر گیاهان *P. psyllium* و *P. ovata* از آزمایش فاکتوریل در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با چهار تکرار استفاده شد. سطوح مختلف شوری که در مرحله گیاهچه اعمال شدند عبارت بودند از غلظت‌های شاهد (بدون شوری)، ۵۰، ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰ و ۲۵۰ میلی مولار NaCl که برای تهیه این غلظت‌ها از کلرید سدیم خالص استفاده شد. لازم به ذکر است که مقادیر مختلف NaCl برای هر یک از غلظت‌ها به محلول غذایی هویت (۱) اضافه شد و سپس مورد استفاده قرار گرفت. به منظور ضد عفونی بذور گیاهان مورد مطالعه از هیپوکلریت سدیم ۱/۵٪ به مدت ۳ دقیقه و سپس قارچ کش بنومیل ۲ در هزار به مدت ۳۰ ثانیه تا ۲ دقیقه (بسته به اندازه بذور و سختی پوسته آنها) استفاده شد. در نهایت بذور با آب مقطر شستشو داده شدند تا هیچ اثری از بنومیل بر روی آن‌ها باقی نماند. بذور در لیوان‌هایی که قبلاً با استفاده از هیپوکلریت سدیم ضد عفونی شده بودند کشت گردید. پس از کشت بذور، لیوان‌ها در اتاق رشد با دمای ثابت 25 ± 2 درجه سانتیگراد قرار داده شدند. منبع نوری مورد استفاده نیز لامپ‌های فلوروسنت با فتوپریود ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی بود (۱). بعد از ۱۴ روز از زمان کشت به اندازه‌گیری پارامترهای مختلف از قبیل درصد جوانه زنی، طول ریشه و ساقه، وزن خشک ریشه و ساقه و نسبت اندام هوایی به ریشه اقدام گردید. در این راستا برای اندازه‌گیری طول ساقه و ریشه از خط کش با دقت ۰/۱ میلی‌متر استفاده شد. همچنین برای اندازه‌گیری وزن ساقه و ریشه از ترازوی دیجیتالی با دقت ۰/۰۰۱ گرم استفاده گردید. اندازه‌گیری پارامترهای وزن خشک پس از قرار گرفتن نمونه‌های تر به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۸۰ درجه سانتیگراد آون صورت گرفت. درصد جوانه زنی نیز با استفاده از فرمول ذیل محاسبه گردید:

۱۰۰ میلی مولار NaCl نسبت به شاهد کاهشی معادل ۹۶/۸۲ درصد را دارا بود. در این مرحله وزن خشک ریشه گونه *P. psyllium* نیز در غلظت ۲۰۰ میلی مولار NaCl نسبت به شاهد معادل ۸۰/۵۶ درصد کاهش یافت (جدول ۴).

در مراحل گیاهچه و گیاه کامل اختلاف بین وزن خشک ساقه دو گونه مورد مطالعه در سطوح مختلف شوری معنی دار ($P < 0/01$) بود (جدول ۱ و ۲). با افزایش غلظت شوری از تیمار شاهد تا ۲۵۰ میلی مولار NaCl در مرحله گیاهچه گونه *P. ovata* وزن خشک ساقه ۹۹/۷ درصد کاهش نشان داد. در این مرحله با افزایش غلظت شوری از شاهد تا ۲۰۰ میلی مولار ۹۷/۱۷ درصد کاهش وزن خشک ساقه در گونه *P. psyllium* دیده شد (شکل ۵ و جدول ۳). در مرحله گیاه کامل گونه *P. ovata*، وزن خشک ساقه در تیمار ۱۰۰ میلی مولار NaCl نسبت به شاهد معادل ۹۴/۹۶ درصد کاهش داشته است. این میزان کاهش در گونه *P. psyllium* در غلظت ۲۰۰ میلی مولار NaCl نسبت به شاهد معادل ۸۳/۰۶ درصد بود (شکل ۶ و جدول ۴). در مراحل گیاهچه و گیاه کامل بین سطوح مختلف شوری گیاهان

و همچنین غلظت های مختلف شوری اختلاف معنی داری ($p < 0/01$) وجود داشت (جدول ۲). در این مرحله با افزایش غلظت شوری طول ساقه یک روند کاهشی را نشان داد به طوری که در گونه *P. psyllium*، ۳۵/۸۷ درصد کاهش طول ساقه در اثر تنش شوری مشاهده گردید (شکل ۴ و جدول ۴).

از نظر مقدار وزن خشک ریشه در مراحل گیاهچه و گیاه کامل اختلاف معنی داری ($p < 0/01$) بین گیاهان مورد مطالعه و سطوح مختلف شوری مشاهده گردید (جدول ۱ و ۲). افزایش غلظت NaCl از شاهد تا ۲۵۰ میلی مولار باعث کاهش ۹۹/۶۳ درصدی وزن خشک ریشه در مرحله گیاهچه گونه *P. ovata* شد (جدول ۳). بنابر این با افزایش غلظت شوری یک روند کاهشی از نظر وزن خشک ریشه مشاهده شد. در مرحله گیاهچه گونه *P. psyllium* افزایش غلظت شوری از شاهد تا ۲۰۰ میلی مولار باعث کاهش ۹۴/۴۲ درصدی وزن خشک ریشه شد (جدول ۳). با افزایش غلظت NaCl در گونه های مورد مطالعه کاهش وزن خشک ریشه کاملاً مشهود بود. میزان وزن خشک ریشه در مرحله گیاه کامل گونه *P. ovata* در غلظت

جدول ۱: تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه اسفرزه (*P. psyllium* و *P. ovata*) در مرحله گیاهچه در برابر تنش شوری

میانگین مربعات							
منابع تغییر	درجات آزادی	درصد جوانه زنی	طول ریشه (میلیمتر)	طول ساقه (میلیمتر)	وزن خشک ریشه (میلیگرم در بوته)	وزن خشک ساقه (میلیگرم در بوته)	نسبت اندام هوایی به ریشه
تیمار	۱۱	۲۸۸۰/۲۵۸۴**	۱۴۵۵/۷۳۵۵**	۱۸۹/۵۸۰۷**	۰/۰۲۸**	۰/۵۹۷۹**	۴۰/۱۰۷۹**
گونه	۱	۲۸۸/۱۳۵۲*	۷۰۲/۳۹۹۳**	۱۷/۴۶۴۲*	۰/۰۰۴۹**	۰/۴۸۳۸**	۷۳/۲۸۰۲**
شوری	۵	۶۲۴۵/۸۰۷۱*	۲۶۴۷/۲۰۱۲**	۴۰۸/۳۹۲۵**	۰/۰۵۸۹**	۱/۱۲۹۸**	۶۱/۸۶۸۵**
شوری × گونه	۵	۱۳۴۳/۳۳n.s	۴۱۴/۹۳۷**	۱۹۲۳/۵n.s	۰/۰۰۱۷*	۰/۰۸۸۹**	۱۱/۷۱۲۸**
خطای آزمایشی	۳۶	۵۱/۳۲۰۲	۱۶/۲۹۶۶	۲/۳۸۷۲	۰/۰۰۰۶	۰/۰۱۰۸	۲/۰۷۲۳

معنی دار در سطح ۰/۰۵، معنی دار در سطح ۰/۰۱ و n.s در سطح ۰/۰۵ معنی دار نمی باشد.

جدول ۲: تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه اسفرزه (*P. psyllium* و *P. ovata*) در مرحله گیاه کامل در برابر تنش شوری

میانگین مربعات						
منابع تغییر	درجات آزادی	طول ریشه (میلیمتر)	طول ساقه (میلیمتر)	وزن خشک ریشه (میلیگرم در بوته)	وزن خشک ساقه (میلیگرم در بوته)	نسبت اندام هوایی به ریشه
تیمار	۹	۲۳۹۸۲/۷۸۹۵**	۴۸۷۶/۲۸**	۳/۸۸۹۹**	۶۷/۴۲۱۳**	۹/۱۶۱۵*
گونه	۱	۵۱۱۹۴/۰۲۰۶**	۱۰۶۲/۹۳۵۵**	۵/۲۵۶۲**	۱۱۲/۴۲۴۷**	۲۲/۸۳۴۷*
شوری	۴	۳۴۲۳۸/۵۵۰۸**	۸۸۲۹/۰۷۸۶**	۵/۵۰۳۵**	۱۱۲/۶۷۰۳**	۱۰/۱۰۰۹*
شوری × گونه	۴	۶۹۲۴/۲۲۰۳**	۱۸۷۶/۸۱۷۷**	۱/۹۳۴۸**	۱۰/۹۲۱۴**	۴/۸۰۳۸n.s
خطای آزمایشی	۲۰	۴۱۴/۶۳۸۷	۶۵/۵۸۶۵	۰/۱۴۵۴	۱/۸۴۱۷	۳/۳۹۶۷

معنی دار در سطح ۰/۰۵، معنی دار در سطح ۰/۰۱ و n.s در سطح ۰/۰۵ معنی دار نمی باشد.

و Shalhevet در سال ۱۹۹۳ (۲۵) تایید شده است. اندازه‌گیری‌ها حاکی از آن است که با افزایش غلظت شوری در مراحل گیاهچه و گیاه کامل طول ریشه به ترتیب از تیمار شاهد به غلظت‌های دیگر کاهش یافت، در حقیقت طول ریشه و شوری با یکدیگر رابطه معکوس دارند (شکل‌های ۱ و ۲). ویژگی جذب انتخابی در ریشه به مشابه یک فیلتر عبور یون‌ها را کنترل و نسبت مطلوب یون‌های سدیم و پتاسیم را برای فعالیت‌های سلول فراهم می‌سازد (۳، ۲۴). هرگونه اختلال در سیستم جذب و انتقال انتخابی مواد که در اثر نامناسب بودن شرایط شیمیایی محیط خاک ایجاد می‌شود، می‌تواند از طریق فراهم نمودن نسبت نامطلوب K/Na روی فرآیندهای فیزیولوژیکی گیاه تأثیر منفی گذاشته و به اصطلاح ایجاد مسمومیت کند (۱۸). در صورتی که گیاه بخواهد از مکانیسم‌های اجتناب که شامل تراوش یون‌ها به بیرون ریشه، جذب توسط سلول‌های پاراننشیمی آوند چوبی، سیستم مبادله بین آوند آبکش و توزیع شیب یونی بین بخش‌های در حال رشد و غیره هستند استفاده کند بایستی نمک موجود در سیتوپلاسم خود را در حد پایین نگه دارد (۹) که این عمل ممکن است باعث عدم توسعه ریشه و در چوب پنبه‌ای شدن آن و در نهایت کاهش طول آن شود. در مراحل گیاهچه و گیاه کامل میانگین طول ساقه در سطوح مختلف شوری نشان داد که طول ساقه با افزایش میزان شوری رابطه

مورد مطالعه از نظر نسبت اندام هوایی به ریشه اختلاف معنی‌داری ($p < 0.01$) وجود داشت (جدول ۱ و ۲). ۸۴/۶۹ درصد کاهش بین تیمار شاهد و غلظت ۲۵۰ میلی‌مولار NaCl در مرحله گیاهچه گونه *P. ovata* وجود داشت. میزان کاهش این نسبت در مرحله گیاهچه گونه *P. psyllium* در غلظت ۲۰۰ میلی‌مولار NaCl نسبت به شاهد معادل ۴۱/۵ درصد بود (جدول ۳). نسبت اندام هوایی به ریشه در مرحله گیاه کامل گونه *P. ovata* در غلظت ۵۰ میلی‌مولار NaCl نسبت به شاهد ۱۱/۴۵ درصد کاهش یافت. در این مرحله نسبت مزبور در گونه *P. psyllium* با کاهشی معادل ۳۵/۰۲ درصد در غلظت ۲۰۰ میلی‌مولار NaCl نسبت به شاهد همراه بود (جدول ۴).

بحث و نتیجه‌گیری

به طور کلی در گیاهان مورد مطالعه با افزایش غلظت شوری درصد جوانه‌زنی کاهش یافت. Singh و Pal طی تحقیقاتی که بر روی اثر آب شور و مقادیر مختلف کود بر روی گونه *P. ovata* انجام دادند نتیجه گرفتند که با افزایش شوری، درصد جوانه‌زنی کاهش و در نهایت نیز عملکرد کاهش یافت (۲۷). کاهش درصد جوانه‌زنی در گیاهان علاوه بر اثر اسمزی که باعث کاهش جذب در اثر سمیت ویژه یون‌ها می‌گردد ممکن است به دلیل اختلال در جذب عناصر غذایی نیز باشد، که این مطلب توسط Safarnejad و همکاران در سال ۱۹۹۶ (۲۳)، Penuelas و همکاران در سال ۱۹۹۷ (۱۹)

جدول ۳: مقایسه میانگین سطوح مختلف شوری (میلی‌مولار NaCl) گیاهان *P. psyllium* و *P. ovata* در مرحله گیاهچه (دانکن $\alpha = 0.05$)

گونه	غلظت NaCl (میلی مولار)	درصد جوانه‌زنی	طول ریشه (میلیمتر)	طول ساقه (میلیمتر)	وزن خشک ریشه (میلیگرم در بوته)	وزن خشک ساقه (میلیگرم در بوته)	نسبت اندام هوایی به ریشه
<i>P. ovata</i>	۰	۹۵a	۲۹b	۲۱/۹۵a	+/۲۷۱a	۱/۲۳۱a	۴/۸۹۹bc
	۵۰	۸۲/۸۹bc	۸/۹۶d	۹/۲۲c	+/۰۸۹c	+/۰۵۷c	۶/۳۶b
	۱۰۰	۸۲/۹bc	۵/۲۹def	۵/۱۶d	+/۰۶۸cd	+/۰۳۰۷de	۴/۵۶۸bc
	۱۵۰	۸۰/۲۶bc	۱/۸۷ef	۵/۷۷d	+/۰۲۸ef	+/۰۲۲d	۱۲/۳۲۷a
	۲۰۰	۳۴/۲۱d	+/۰۳۷f	۱/۴۱e	+/۰۱۲ef	+/۰۷۸fg	۶/۵۴۲b
	۲۵۰	۱/۳۲e	+/۰۱۴f	+/۰۸e	+/۰۰۱f	+/۰۰۴g	+/۰۷def
<i>P. psyllium</i>	-	۸۸/۷۵ab	۶۵/۲۵a	۱۷/۷۲b	+/۰۹۷b	+/۰۷۳b	۳/۸۴۶cd
	۵۰	۸۱/۵bc	۱۷/۱c	۸/۰۸c	+/۰۶۷cd	+/۰۲۸de	۴/۴۰۸bcd
	۱۰۰	۸۰/۲۸bc	۷/۰۸de	۵/۶۶d	+/۰۴۵de	+/۰۱۸def	۴/۲۶bcd
	۱۵۰	۶۷/۶۱c	۱/۴۲ef	۴/۳۱d	+/۰۲۸ef	+/۰۱۵efg	۵/۸۵۲bc
	۲۰۰	۲۳/۹۱d	+/۰۲ef	+/۰۹۱e	+/۰۱۱ef	+/۰۲۱g	۲/۲۵de
	۲۵۰	+e	+f	+e	+f	+g	+f

وجود یک حرف مشترک بین دو عدد نشانه معنی‌دار نبودن آن دو عدد با یکدیگر می‌باشد.

جدول ۴: مقایسه میانگین سطوح مختلف شوری (میلی مولار NaCl) گیاهان *P. psyllium* و *P. ovata* در مرحله گیاه کامل (دانکن $\alpha = 0.05$)

گونه	غلظت NaCl (میلی مولار)	طول ریشه (میلیمتر)	طول ساقه (میلیمتر)	وزن خشک ریشه (میلیگرم در یوته)	وزن خشک ساقه (میلیگرم در یوته)	نسبت اندام هوایی به ریشه
<i>P. ovata</i>	۰	۱۶۰/۳b	۱۱۹/۰۳a	۲/۸۳a	۱۰/۱۸۷b	۳/۷۲۱a
	۵۰	۱۹/۳۷d	۱۲/۰۷d	-/۲۸۳c	۱/۲۸۳d	۳/۲۹۵ab
	۱۰۰	۱۲/۷۷d	۴/۷۷d	-/۰۹c	-/۵۱۳d	۳/۸۲۲a
	۱۵۰	+d	+d	+c	+d	+b
	۲۰۰	+d	+d	+c	+d	+b
<i>P. psyllium</i>	۰	۲۲۴/۹۸a	۷۵/۳۲b	۲/۲۱۷a	۱۲/۵۸۹a	۵/۷a
	۵۰	۲۱۶/۶۹a	۶۴/۹۳b	۲/۶۹۱a	۹/۶۰۶b	۳/۶۱۱a
	۱۰۰	۹۷/۴۱c	۳۲/۸c	۱/۴۵۲b	۴/۹۹c	۳/۳۷۱ab
	۱۵۰	۳۳/۲۶d	۱۲/۳۹d	+/۵۹۴c	۲/۰۱۱d	۳/۱۹۶ab
	۲۰۰	۳۲/۲۲d	۹/۲۷d	+/۴۳۱c	۲/۱۳۳d	۳/۷۰۱a

وجود یک حرف مشترک بین دو عدد نشانه معنی دار نبودن آن دو عدد با یکدیگر می‌باشد.

دریافت می‌کند، صرف مقابله با تنش شوری می‌نماید. این عمل باعث کاهش کارایی ریشه در تأمین عناصر غذایی و آب برای سایر اندام‌ها می‌شود و مجموع این عوامل ممکن است کاهش وزن خشک ریشه را به دنبال داشته باشند.

کاهش وزن خشک ساقه در مراحل گیاهچه و گیاه کامل با افزایش غلظت NaCl در هر دو گونه مورد مطالعه مشاهده شد (شکل‌های ۵ و ۶). محیط شور دارای مقدار زیادی از یون‌های مضر $Na^+ Cl^-$ ، Mg^{2+} و SO_4^{2-} می‌باشد که یا خود آن‌ها مضرند یا باعث اختلال در متابولیسم عناصر غذایی دیگر می‌شوند. مثلاً رقابت Na^+ با K^+ و Cl^- با NO_3^- سبب اختلال در جذب عناصر غذایی گیاه می‌شوند (۱۳). یکی از شاخص‌های مؤثر در تحمل به شوری حفظ آماس سلولی است. تنظیم اسمزی در اثر جذب نمک (یون‌های نمکی) و ساختن مواد آلی انجام می‌شود (۲۶، ۲۷). از محلول‌های آلی که گیاهان در تنظیم اسمزی استفاده می‌کنند گلاسیسین بتائین، پرولین، مانیتول و سوربیتول را می‌توان نام برد. برای ساخت این مواد گیاه انرژی زیادی صرف می‌کند که با صرف انرژی زیاد جهت تنظیم اسمزی رشد اندام‌های هوایی کاهش می‌یابد (۱۴). Pal و Singh با مطالعاتی که بر روی اسفرزه انجام دادند گزارش کردند که در هدایت‌های الکتریکی (E.C) مختلف آب شور، مقدار ازت و سدیم افزایش یافته و مقدار فسفر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم به طور معنی‌داری نسبت به تیمار شاهد کاهش می‌یابد و این امر باعث کاهش طول اندام هوایی و در نتیجه کاهش وزن خشک ساقه می‌گردد (۲۷). در سطوح بالای شوری نسبت اندام هوایی به ریشه در

معکوس دارد و به عبارتی با افزایش غلظت شوری طول ساقه در هر دو گونه مورد مطالعه کاهش یافت (شکل‌های ۳ و ۴). از معیارهای مهم در انتخاب ارقام برای مقاومت به شوری اندازه‌گیری میزان رشد اندام‌های هوایی غلظت یون موجود در اندام‌ها می‌باشد (۱۷)، (۲۶). کاهش رشد و عملکرد بستگی به غلظت نمک دارد. هرچه غلظت نمک بیشتر باشد کاهش رشد محسوس‌تر است (۱۰). به نظر می‌رسد کاهش طول ساقه در اثر شوری به دلیل کاهش فتوسنتز باشد. همچنین Shannon گزارش کرد که افزایش شوری در محیط آب و خاک سبب کاهش شدید رشد در اندام‌های هوایی و ساقه گیاهان می‌گردد و این امر سبب ایجاد خسارت زیادی به عملکرد گیاه می‌شود (۲۶). پوستینی و سلمانی در دو گونه گندم کاهش رشد در اثر شوری را تایید کردند (۲). تحقیقات دیگری نیز Penuelas و همکاران در سال ۱۹۹۷ (۱۹) بر روی جو، Pessarakli و همکاران در سال ۱۹۹۱ (۲۰) بر روی رشد جو و گندم انجام دادند که حاکی از کاهش طول ساقه و اندام هوایی در اثر تنش شوری بود.

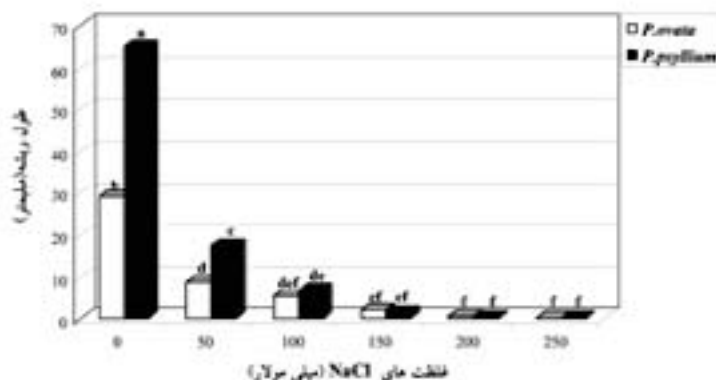
سمیت یونی، عدم تعادل عناصر غذایی، به هم خوردن تنظیم اسمزی از اثرات تنش شوری است (۲۶، ۱۹). ریشه اندامی است که وظیفه جذب مواد غذایی و آب را به عهده دارد و تنش شوری عمده‌تاً از ناحیه ریشه به گیاه وارد می‌شود. بنابراین ریشه اولین اندامی است که با تنش شوری مواجه می‌شود و با توجه به تنظیم اسمزی و مکانیزم‌های اجتنابی که در جهت کاهش اثر شوری انجام می‌دهد (۹) مقدار زیادی از انرژی که از اندام‌های هوایی جهت رشد خود

مراحل گیاهچه و گیاه کامل کاهش پیدا کرد. عدم کاهش نسبت اندام هوایی به ریشه در اثر افزایش غلظت شوری نشان دهنده تحت تأثیر قرار نگرفتن رشد اندام هوایی می باشد که احتمالاً به دلیل تحمل به شوری باشد. ریشه به دلیل ارتباط مستقیم با شوری بیشتر از سایر اندامها در معرض تنش شوری می باشد و به عنوان یک فیلتر عبور یون ها را کنترل می کند و نسبت مطلوب یون های سدیم و پتاسیم را برای فعالیت های سلول فراهم می سازد (۳).

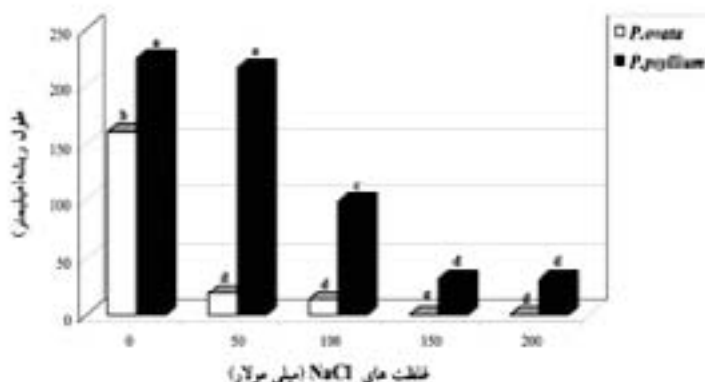
با افزایش سطوح شوری کلیه پارامترهای مورد مطالعه در گیاهان دارویی مورد آزمایش (*Plantago psyllium* و *Plantago ovata*) کاهش معنی داری در هر دو مرحله گیاهچه و گیاه کامل یافتند و شوری با پارامترهای رشد رابطه معکوس داشت. در گیاهان مورد مطالعه این روند کاهش متفاوت بود. به طور کلی نتایج نشان داد که میزان مقاومت به شوری گیاهان *P. psyllium* و *P. ovata* با افزایش سطوح شوری (غلظت NaCl) در مراحل گیاهچه و گیاه کامل متفاوت است. به عبارتی در بین دو گونه مورد مطالعه، *P. ovata* در مرحله گیاهچه مقاومت بیشتری به شوری نشان داد. در حالیکه در مرحله گیاه کامل، گونه *P. psyllium* از مقاومت به شوری بالاتری نسبت به *P. ovata* برخوردار بود.

منابع مورد استفاده

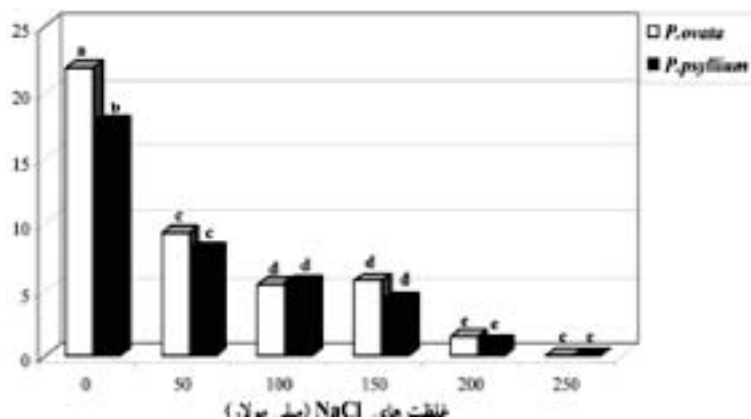
- ۱ - آخوندی، م.، ع. صفرنژاد و م. لاهوتی. ۱۳۸۳. بررسی شاخص های مورفولوژی و انتخاب ژنوتیپ های مقاوم یونجه (*Medicago sativa* L) در برابر تنش اسمزی (PEG). مجله پژوهش و سازندگی (در زراعت و باغبانی). ۶۲: ۵۷-۵۰.
- ۲ - پوستینی، ک. و س. زهتاب سلمانی. ۱۳۷۶. اثر شوری بر روی تولید و انتقال مجدد ماده خشک در دو رقم گندم. مجله علوم کشاورزی ایران. ۱۶: ۲۹-۱۱.
- ۳ - کافی، م.، م. لاهوتی، ا. زند، ب. کامکار، ج. ر. شریفی، و م. گلدانی. ۱۳۷۹. فیزیولوژی گیاهی (جلد ۲). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. ۳۷۹ صفحه.
- ۴ - لاهوتی، م. و ر. رحیم زاده. ۱۳۷۶. اصول فیزیولوژی گیاهی (جلد اول). انتشارات آستان قدس رضوی. ۵۹۷ صفحه.
- ۵ - ملا فیلابی، ع. ۱۳۷۹. تکنولوژی تولید بذر و تکثیر انبوه گیاهان دارویی. سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران مرکز خراسان.
- ۶ - مودی، ج. ۱۳۷۸. اثر تراکم گیاهی و نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد سیاهدانه. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشگاه فردوسی مشهد.
- 7- Basudehradum, B. D., S. Bisha, and S. Manhendrapol. 1989; Indian medicinal plants. Today and Tomorrow's Pub.
- 8- Bernstein, N., W. K. Slik. and A. Lauchli. 1993; Growth and development of sorghum leaves under conditions of NaCl stress: Spatial and

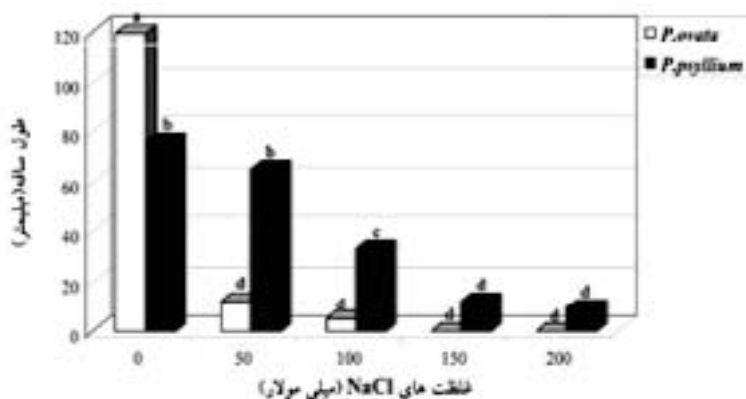
شکل ۱- اثر تنش شوری بر طول ریشه گیاهان *P.psyllium* و *P.ovata* در مرحله گیاهچه

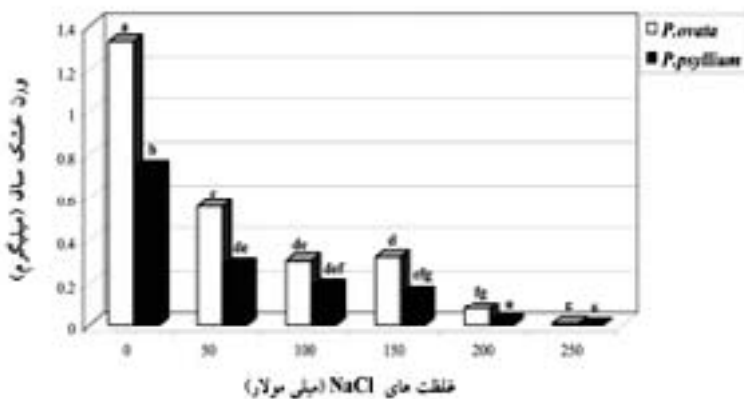
شکل ۲- اثر تنش شوری بر طول ریشه گیاهان *P.psyllium* و *P.ovata* در مرحله گیاه کامل

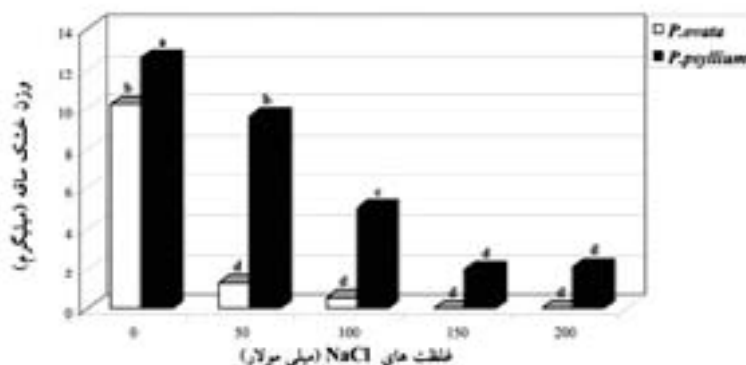
شکل ۳- اثر تنش شوری بر طول ساقه گیاهان *P.psyllium* و *P.ovata* در مرحله گیاهچه

شکل ۴- اثر تنش شوری بر طول ساقه گیاهان *P.ovata* و *P.psyllium* در مرحله گیاه کامل

شکل ۵- اثر تنش شوری بر وزن خشک ساقه گیاهان *P.ovata* و *P.psyllium* در مرحله گیاهچه

شکل ۶- اثر تنش شوری بر وزن خشک ساقه گیاهان *P.ovata* و *P.psyllium* در مرحله گیاه کامل

temporal aspects of leaf growth inhibition. J. Plant physiol. 191: 433-439.

9- Blum, A. 1988; Salinity resistance. CRC. Press.

10- Bohnert, H. J. and R. G. Jensen. 1996; Metabolic engineering for increased salt tolerance the next step. Aust. Plant physiol. 59: 661-667.

11- Esehie, H. A. 1994; Interaction of salinity and temperature on the germination of sorghum. J. Agron and Crop Sci. 72: 194-199.

12- Francois, L. E., C. M. Grieve, E. V. Maas, and S. M. Lesch. 1994; Time of salt stress affects growth and yield components of irrigated wheat. Agron. J. 86:100-107.

13- Gorham, J. 1996; Mechanisms of salt tolerance of halophytes. In: Halophytes ecologic agriculture. (Eds: R. C. Allah, C. V. Nalcolm, and A. Aamyd). 30-53. Marcel Dekker. Inc.

14- Kerepesi, H. and G. Galiba. 2000; Osmotic and salt stress Induced alteration in soluble carbohydrate content in wheat seedling. Crop Sci. 40: 482-487.

15- Levitt, J. 1980; Salt and ion stresses in: Responses of plant to environmental stress. Academic Press, INC.

16-Munns, R. and A. Termaat. 1986. Whole plant responses to salinity. Aust. J. Plant Physiol. 12: 43-160.

17- Munns, R. and D. P. Schachtman. 1993; Plant responses to salinity significance in relation to time. Internationl Crop Sci. 1: 741-745.

18- Niu, Xiaomu, R., A. Bressan., P. M. Hasegawa. and J. M. Pardo. 1995; Ion homeostasis in NaCl stress environments. Plant Physiol. 109: 735-742.

19- Penuelas, J., R. Isla., I. Filella. and J. L. Araus. 1997; Visible and near- infrared reflectance assessment of salinity effects on barley. Crop Sci. 37: 198-202.

20- Pessaraki, M., T. C. Tucker, and K. Nakabayashi. 1991. Growth response of barley and wheat to salt stress. J. Plant Nutrition. 14: 331-340.

21- Rawson, H. M. 1986. Gas exchange and growth in wheat and barely grown in salt. Aust. J. Plant Physiol. 13: 475-489.

- 22- Reggiani, R., S. Bozo. and A. Bertan. 1995; The effect of salinity on early seedling growth of seeds of three wheat (*Triticum aestivum* L.) cultivars. *Can. J. Plant Sci.* 75: 175-177.
- 23- Safarnejad, A., Collin, H., Bruce, K. D. and McNeillly, T. 1996; Characterization of alfalfa following *in vitro* selection for salt tolerance. *Euphytica*, 92: 55-61.
- 24- Shabala, S., O. Babourina. and I. Newman. 2000; Ion-specific mechanisms of osmoregulation in bean mesophyll cells. *Journal of Experimental Botany* 51: 1243-1253.
- 25- Shalhevet, J. 1993; Plant under salt and water stress. In: *Plant adaptation to environmental stress* (Eds: L. Fowden, T. Mansfield, and J. Stoddard). 133-1554. Chapman and Hall.
- 26- Shannon, M. C. 1986; Breeding, selection and the genetics of salt tolerance. In: *Salinity tolerance in Plants*. (Eds: R. C. Staples, and G. H. Toenniessn). 231-252. John Wiley and Sons.
- 27- Singh, L. and B. Pal. 2001; Effect for saline water and fertility levels on yield, potassium, zinc content and uptake by blonde Psyllium (*Plantago ovata* Forsk.). *Crop Research (Hisar)*. 22: 424-431.
- 28- Singh, L. and B. Pal. 2000; Effect for water salinity and fertility Levels on yield attributing Characters of blonde Psyllium (*Plantago ovata* Fork.). *Research on Crops*. 1: 85-90.
- 29- Singh, L. and B. Pal. 1995; Effect of water salinity on yield and yield attributing characters of blond Psyllium (*Plantago ovata*). *Indian Journal of Agricultural Sciences*. 65: 503-505.
- 30- Tawfik, A. and A. Noga. 2001; Priming of Cumin (*Cumium cuminum*) seeds and its effects of germination, emergence and storability. *J. Applied Botany*. 75: 216-220.

